

na rui

129

Poznanie rzeczywistości.

Celem każdej akcji polityczno-dyplomatycznej, propagandowej, wojennej jest zmiana istniejącej na określonym terytorium rzeczywistości gospodarczej i społeczno-politycznej. Koniecznym warunkiem powodzenia każdej akcji jest dokładne poznanie tej rzeczywistości, która jest przedmiotem i podmiotem działania.

Zagadnienie sposobów poznania rzeczywistości jest jednym z najbardziej skomplikowanych problemów naukowych. ^{at} Pomimo ciągłych udoskonaleń w tej dziedzinie, dalecy jesteśmy od możliwości dokładnego poznania całej rzeczywistości. Jest to niemożliwe choćby dlatego, że rzeczywistość istniejąca jest w ciągłym ruchu, w stadium stawania. Zarówno składniki fizyczne jak i duchowe rzeczywistości ulegają ciągłym przemianom. Gdy chodzi o stosunki gospodarczo-społeczno-polityczne - to mamy okresy ewolucyjnych przemian i wojenno-rewolucyjnych przewrotów.

Wojny i rewolucje wpływają na kierunek procesów, są one jednak dalszymi ogniwami rozwijającego się procesu rozwoju, stanowiąc czynnik warunkujący dalsze okresy rozwoju. Proces rozwoju jest narastaniem wskutek dokonywujących się ciągle ewolucyjnych lub rewolucyjnych przemian, nowych wartości materialnych i duchowych, ściśle ze sobą zespolonych.

Elementy geograficzno-przyrodnicze tworzą ramy w których ów proces nieustannie się rozwija.

Twórca geo-polityki jako nauki, generał, profesor Karol Haushofer, te elementy geograficzno-przyrodnicze uważa za fundament rzeczywistości, z nich wyprowadza kierunki rozwojowe i tendencje polityczne.

Walka o obszar życiowy, o Lebensraum jest treścią wszystkich procesów polityczno-społecznych i religijno-kulturalnych. Wartościowanie grup narodowych odbywa się na podstawie zdolności zdobywania i utrzymania obszaru życiowego. W swej analizie rzeczywistości Haushofer nie docenia roli różnorodnych duchowych elementów spójni, nie uwzględnia należycie związków społecznych. Jego szkoła, podporządkowana germanskiej idei zdobywczej, iwększą uwagę zwraca na elementy słabości i rozstroju w różnych krajach, niż na składniki spójni i mocy. Zjawiska społeczne geopolitycy ujmują pod kątem widzenia ich statyki a nie dynamiki. Widzą oni zjawiska i na nich budują, nie doceniając dalszych skutków tych zjawisk. Żądza osłabienia i zdobycia nie niemieckich terytoriów i istniejących na nich grup narodowych sprawia, że geopolitycy nie są zdolni do odtworzenia dokładnego obrazu rzeczywistości. Ich geopolityczne mapy, tworzone na podstawie drobiazgowej analizy geograficzno-przyrodniczej i gospodarczo-politycznej - są, pomimo wszystko, mapami sztabów generalnych, dążących za pomocą błyskawicznej agresji do zdobycia kraju. Np. gdy chodzi o Polskę, poza dok;adną analizą warunków geograficznych, meteorologicznych i gospodarczych, współpracownicy Haushofera dok;adnie zbadali stosunki narodowościowe, nie docenili jednak elementów oporu, rozwoju procesu świadomości narodowej, przecenili rolę elementu siły, teroru. Podobnie gdy chodzi o poznanie rzeczywistości geopolitycznej określanej mianem Z.S.R.R. - metoda stosowana przez szkołę Haushofera napewno zawiedzie. Z.S.R.R. to nie tylko terytorium, to jednocześnie wielkie laboratorium, gdzie ciągle dokonywują się iście rewolucyjne zmiany zarówno w polityce

gospodarczej jak i w polityce zagranicznej. Z.S.R.R. to ośrodek wszechświatowego ruchu rewolucyjnego - to Komintern. Moskwa to nie tylko stolica wielkiego imperium, to Mekka ogromnych rzesz wyznawców nowej wiary społecznej. O mocy Z.S.R.R. decydują nie tylko siły fizyczne, gospodarcze i polityczne tego państwa, lecz siła i zasięg zorganizowanych i kierowanych przez Kreml ruchów rewolucyjnych. Porażka militarna Moskwy nie jest jeszcze jej ostateczną przegraną.

Elementy sowieckiej mocy politycznej są zależne od elementów społecznej rzeczywistości wszystkich państw. I dlatego poznanie rzeczywistości Z.S.R.R. jest związane z poznaniem elementów społecznych w skali międzynarodowej, z poznaniem ruchów społecznych, narodowych, religijnych, działających na całym globie. Analiza geopolityczna winna więc być uzupełniona, pogłębiona i rozszerzona analizą społeczną, zbudowaną na metodach socjologicznego badania.

Dla należytego poznania rzeczywistości Z.S.R.R. należałoby stworzyć specjalną instytucję - Instytut Geo-socjo-polityczny ZSRR., któryby stał się ośrodkiem badań w skali międzynarodowej i źródłem obiektywnych informacji dla celów naukowych, politycznych, wojskowych.

Do współpracy w tej instytucji należałoby zaprosić wszystkie czynniki zainteresowane w pozytywnym rozwiązaniu problemu sowieckiego: państwa, centrale ruchów gospodarczych, religijnych itp. W interesie Państwa Polskiego leży, aby kierownictwo tej instytucji było w naszych rękach. Wobec tego, że stworzenie takiej instytucji w chwili obecnej przekracza granice naszej możliwości, zaczynamy od zorganizowania

"Biura Badan geo-socjo-politycznych Z.S.R.R.". Skrót BGSP.

Idealnym celem BGSP. jest obiektywne, naukowe badanie rzeczywistości ZSRR. Przedmiotem badań jest ogromny, że przekracza granice możliwości nawet ogromnej instytucji, a cóż dopiero, gdy chodzi o niedużą placówkę, jaką może być nasze BGSP. Wobec tego, że zmuszeni jesteśmy ograniczyć zasięg naszych badań, z ogromnej ilości problematów, związanych z ZSRR, wybieramy te, które związane są pośrednio lub bezpośrednio z naszą akcją w stosunku do Sowieców.

Cele naszej akcji antysowieckiej.

Koniecznym warunkiem powodzenia każdej akcji politycznej jest wyraźne zdawanie sobie sprawy z głównego celu tej akcji oraz dróg, które do tego celu prowadzą.

Celem naszej akcji antysowieckiej jest odzyskanie okupowanego obecnie przez ZSRR terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czyli powrót do stanu prawno-politycznego z przed 17 września 1939 r. A więc tym celem nie jest ani rozbiór ZSRR ani przebudowa socjalna Sowieców.

To ściśle sformułowanie celu, jego zamknięciem w określonych granicach prawno-politycznych jest z wielu względów konieczne.

Jesteśmy świadkami rozwoju świadomości różnorodnych grup gdy chodzi o cele wojny z Niemcami. Dziś już prawie wszyscy zapomnieli o Gdanku, o "korytarzu", wiedzą, że wojna toczy się o cele wyższe, że jest wojną nieomal religijną. Dzięki rozszerzeniu i pogłębieniu powszechnej świadomości, sprawę naszych granic zachodnich możemy uważać za załatwioną pomyślnie. Zgoła inaczej jest z terytorium okupowanym przez Sowiety. Postulat restytucji tych granic jest dziś podtrzymywany jedynie przez nas Polaków.

Sojusznicze rządy zaborcze, zaabsorbowane ciężką walką z Niem-

cami, nie chcą i nie mogą zajmować się problematyką sowiecką, która jest obecnie pochodnią problematyki niemieckiej. Sowiecka propaganda czyni ogromne wysiłki, częściowo z powodzeniem, aby przekonać, że agresja Sowietów była wyzwoleniem Ukraińców i Białorusinów z pod opieki polskiej, imperialistycznej burżuazji. W tej akcji sowieccy i filo-sowieccy publicyści powołują się na stanowisko Anglii, na znane oświadczenie min. Halifaxa w Izbie Lordów w dniu 26 października 1939 r., które brzmiało: "It is perhaps worth recalling that the action of the Soviet Government has been to advance the Russian boundary to what was substantially the boundary recommended at the time of the Versailles Conference by Lord Curzon, the Foreign Secretary".

W świadomości ogromnych mas i elity Stalin nie jest agresorem jak Hitler i dlatego pierwszym zadaniem naszej akcji antysowieckiej jest oświetlenie sowieckiej agresji spopularyzowanie dokumentów, ogłoszonych w naszej "Białej Księdze" wysunięcie w konsekwencji postulatu restytucji granicy polsko-sowieckiej z dnia 17 września 1939.

~~Ta akcja winna być natury moralnej i prawnej oraz rozszerzenia~~

Ta akcja winna być prowadzona wszędzie, we wszystkich grupach za pomocą argumentów natury moralnej i prawnej oraz rozszerzenia wiadomości o gospodarce Sowietów na terenach okupowanych.

W tej akcji należy współdziałać z innymi państwami bałtyckimi, które również padły ofiarą agresji, ewentualnie z grupą wolnych Rumunów.

My Polacy, jako czynnik wśród powyższych grup narodowych najliczniejszy i posiadający własny Rząd, mający możność szerszego działania, winniśmy stać się ośrodkiem, sztabem i dowództwem antysowie-

ckiego frontu restytucyjnego (wspólne manifestacje, deklaracje, akcja prasowa itp.). Sowiety winne wiedzieć o naszych postulatach i o naszej decydującej roli w tej akcji.

Wysuwanie jakiegokolwiek korekty tych granic, jednocześnie akcji prawno-politycznej restytucji z odbieraniem od ZSRR - Ukrainy, Kaukazu - będzie wodą na młyn wrogiej nam propagandzie i może naszej sprawie zaszkodzić.

Szczytowym osiągnięciem, gdy chodzi o naszą akcję antysowiecką, w tej sprawie byłoby zrealizowanie postawionego celu bez uciekania się do wojny, która w każdej akcji politycznej winna być traktowana jako ostateczny sposób rozwiązania konfliktu. Cel nasz będzie osiągnięty, jeśli wytworzymy za pomocą akcji dyplomatycznej i propagandy takie warunki, które zmuszą Sowiety do oddania zagrabionych nam ziem bez walki.

Jaką pracę w związku z tą akcją ma wykonać BGSP?

I-o. Gromadzenie dokumentów urzędowych, uchwał Kominternu, deklaracji.

II-do. Naukowe opracowania problematów związanych z przynależnością okupowanych ziem do ZSRR.

III-tio. Gromadzenie materiałów o polityce i gospodarce Sowietów na terenach okupowanych /wywiady, urzędowe dokumenty, prasa sowiecka, śledzenie procesów przemiany, wynajdywanie pozytywnych i ,negatywnych elementów sowieckiej polityki na inkorporowanych terenach/.

IV-to. Śledzenie propagandy sowieckiej w związku z okupacją.

Ponieważ jednak walka zbrojna między Polską a Sowietami nie jest wykluczona, konieczne jest przygotowanie się do niej czyli wydobycie maximum elementów potrzebnych do należytego zorganizowania tej walki.

Przygotowanie do walki zbrojnej.

Współczesna wojna wymaga dok;adnej znajomości rzeczywistości fizycznej i duchowej kraju, który ma być przedmiotem i podmiotem walki. Gdy chodzi o uwolnienie ziem polskich z pod jarzma Sowietów - to tym krajem jest całe terytorium ZSRR wraz z ziemiami okupowanymi.

Najważniejszym zagadnieniem, gdy chodzi o zbrojną walkę z ZSRR jest zagadnienie potencjału fizycznego i moralnego tego państwa. Walka z ZSRR nie może być wygrana jedynie drogą zewnętrznego interwencji naszej polskiej siły zbrojnej. Musimy w tej walce mieć jak najwięcej sprzymierzenców fizycznych (wojennych) i moralnych.

Przygotowanie i urobienie oraz zorganizowanie sprzymierzenców jest celem naszej akcji polityczno-propagandowej i organizacyjnej. Pomijam zagadnienie akcji dyplomatycznej.

Akcja propagandowo-organizacyjna iść wina podwójnym torem.

A/ Akcja ogarniająca terytorium i ziemie okupowane przez ZSRR,

B/ Akcja ogarniająca narody poza ZSRR.

Akcja A/ dzieli się na dwa odcinki a/ Podtrzymanie ducha wiary w zwycięstwo w walce z Sowietami ~~mieszkańców~~ wszystkich ziem okupowanych. (Radio, prasa nielegalna, organizacja). Aby tę akcję wykonać BGSP gromadzi informacje o morale i sytuacji gospodarczej ludności terenów okupowanych, śledzi politykę okupantów, wykorzystując wszystkie ujemne jej strony. Krótko mówiąc propaganda rewolucyjna. Nie może ona jednak wysuwać zdobyczy terytorialnych poza stan granic 17 września 1939. W tej akcji wskazane jest oczywiście roztropne współdziałanie ze wszystkimi zainteresowanymi grupami narodowymi.

Odcinek b/ akcji A jest znacznie trudniejszy, wymagający specjalnych badań przez BGSP. Chodzi o wynalezienie i sformułowanie ideologicznej podstawy programu i zorganizowanie ruchu, któryby współdziałał w realizacji naszego politycznego celu: odebranie zabranych ziem. Program ten wtedy zyska zwolenników w ZSRR i poza jej granicami, na całym świecie. Nie wchodząc w omawianie szczegółów, wskażemy jedynie na wytyczne programu.

I-o Nie może nim być program atomizacji, rozparcelowania Rosji oczywiście poza odebraniem ziem zagarniętych po 17 września 1939. Nie może nim być program restytucji monarchicznej lub nawrotu do ustroju z przed 1917 roku. Należy wysunąć hasło wolnego człowieka w demokratycznym państwie. Zagadnienie współżycia narodów oparte na wolnej a nie przymusowej federacji. Zasadniczo program winien uwzględnić interesy dominującej grupy wielkorosyjskiej. W przeciwnym bowiem razie budzony i pogłębiany obecnie przez Stalina nacjonalizm rosyjski, wybuchnie potężnym płomieniem, cały naród rosyjski, bezwarunkowo najmocniejszy wśród narodów ZSRR skupi się koło Czerwonego Cara "So biratelja zemli ruskoj". Będziemy poraz wtóry w szerszej skali świadkami tego zjawiska, które miało miejsce w r. 1920 podczas wyprawy kijowskiej, gdy carscy generałowie poparli Lenina jako obrońcę całości terytorium rosyjskiego i oddali się do dyspozycji komisarza wojennego Trockiego.

Sformułowanie tego programu wiąże się z całością naszej polityki w stosunku do Moskwy, polityki która w ciągu naszych dziejów nie była nigdy pozytywnie w tym czy też innym kierunku rozwiązana.

BGSP. winno zgromadzić jaknajwięcej elementów tego programu. Jego zadaniem jest również analiza socjologiczna Z.S.S.R. - ocena różnorodnych grup politycznych, wyznaniowych, narodowych, ocena ich statycznej i dynamicznej. Jest to praca bardzo trudna, wymagająca nagromadzenia dużej ilości faktów a przede wszystkim systematycznego śledzenia dokonywujących się w Z.S.S.R. różnorodnych przemian.

W akcji B najważniejszą sprawą jest wynalezienie grupy rosyjskiej, zdolnej do wytworzenia pozytywnej w stosunku do Polski koncepcji politycznej i zdobycia dla tej koncepcji zwolenników zarówno w ZSSR jak i poza jej granicami. BGSP. winno pod tym kątem widzenia przeprowadzić studia nad emigracyjnymi grupami rosyjskimi, zbadać zasięg ich wpływów i ocenić możliwości działania.

W rachubę wchodzi właściwie dwie grupy: a/międzynarodówka IV, stworzona przez Trockiego i b/Menszewicy plus Kadeci, działający razem jako Zjednoczenie członków Konstytuanty. Obie grupy są obecnie mocno popierane przez wpływowe czynniki amerykańskie.

Rozpatrując obie te grupy pod kątem widzenia idei demokratycznych i koncepcyj prawno-konstytucyjnych, należy pierwszeństwo przyznać Menszewikom i Kadetom, obrońcom idei Konstytuanty. Ta grupa w razie wojny z ZSSR ma prawno-konstytucyjne podstawy do wyłonienia rosyjskiego rządu. Członkiem tej grupy jest między innymi Wiktor Czernow, prezes Konstytuanty, siłą rozpędzonej przez Bolszewików 18-go stycznia 1918 r. Największą przeszkodą gdy chodzi o współpracę z tą grupą jest fakt nieuznania przez nią granic traktatu ryskiego /członkowie konstytuanty złożyli w tej sprawie protest w r. 1921/.

Zasięg działania IV Międzynarodówki jest trudny do zbadania.

Rozporządza ona szeregiem czasopism i ma swą sieć organizacyjną. Czy potrafi zdobyć masy i stanąć do walki z III Międzynarodówką - oto zasadnicze pytanie. Poza wyszukaniem grupy konieczne jest sformułowanie i rozpropagowanie programu w stosunku do ZSSR. Uzasadniliśmy już, że nie może nim być hasło rozparcelowania Rosji sowieckiej. Bolszewicka propaganda w ostatnich czasach uczyniła bardzo dużo dla pozyskania sympatyj dla ludu rosyjskiego, dla przeszłości Rosji, dla jej literatury, sztuki i wiedzy. Sympatie te zresztą były zawsze dosyć duże. Należałoby raczej pójść po tej sui generis rusofilskiej linii i rzucić hasło: wyzwolenia nieszczęsnego, zdolnego i twórczego ludu rosyjskiego oraz innych 160 narodów z pod jarzma władców sowieckich. Podczas gdy teza naszej propagandy jest, że Hitler - to Niemcy, gdy chodzi o problematykę polsko-sowiecką, należy, zgodnie z faktami wysuwać hasło ZSSR - to nie Stalin. Bolszewiccy władcy, przekonawszy się, że to hasło "bierze" zarówno masy jak elitę, może zdecydują się na oddanie okupowanych ziem polskich bez walki.

Ze wszystkich haseł - hasło powyższe jest najgroźniejsze. Oczywiście, że winno być ono umiejętnie rozprawadzone i rozszerzone z zastosowaniem do właściwości poszczególnych krajów i grup społeczno-narodowych i wyznaniowych.

Ruch zmierzający do wyzwolenia narodów z pod jarzma Stalina i jego klikki może posiadać charakter religijnej krucjaty o charakterze ogólnochrześcijańskim, charakter słowiański, można wysunąć argumenty pacyfistyczne - zwalczanie Niemiec bez obalenia bolszewickiej władzy nie zapewni pokoju. Argumenty gospodarcze: bez włączenia sowieckiej Rosji do ogólnoswiatowego organizmu gospodarczego - nie zażegnamy kryzysu.

Wykorzystanie tych haseł propagandowych jest możliwe przy współdziałaniu różnych organizacji religijnych, gospodarczych, narodowych zarówno krajowych jak i międzynarodowych. Specjalną uwagę należy zwrócić na uświadomienie pracowników pióra, elity umysłowej i religijnej, reprezentów izb prawodawczych. W Stanach Zjednoczonych należy zwrócić ogromną uwagę na młodzież uniwersytecką, na armię, bo te dwie grupy są przedmiotem specjalnej troski ze strony bolszewickiej propagandy.

W tej akcji nasuwa się jeden skrpuł. Akcja antybolszewicka jest wodą na młyn propagandy hitlerowsko-faszystowskiej, która stworzyła ruch zwany "antykominternowskim", z szeregiem organizacji i narzędzi działania /prasa, radio, sztuka itp./. Należy się mieć na baczności aby, działając na polu propagandy antysowieckiej, nie wpaść w sieć organizacji anzystowsko-faszystowskiej.

Dla uniknięcia tego niebezpieczeństwa, należy propagandzie sowieckiej nadać szerszy charakter antytotálny, uzasadniać, że bolszewizm i nazizm to identyczne fenomeny a faszyzm coraz bardziej się do nich zbliża. Totalno-dyktatorskim koncepcjom należy przeciwstawić ideał organizacji państwowej opartej na zorganizowanej wolności, bez wdawania się w szczegóły przyszłych ustrojów. Federacjom Stalinowsko-Hitlerowsko-Mussolinskim narzucanym siłą - należy przeciwstawić federację ~~xxwsiwymixi~~ wolnych z wolnymi i równych z równymi.

Postawienie walki z Moskwą na tak szerokiej i demokratycznej płaszczyźnie da nam szereg pierwszorzędnych atutów, da możliwość organizowania i brania udziału w rozmaitych pracach organizacyjnych, a tym samym da możliwość przekształcenia naszej walki o terytorium w wojnę ideologiczną, w krucjatę, w sprawę międzynarodową, w sprawę sumienia ludów i pokoju wszechświatowego.

Łączy się to z walką, zarówno z Kominternem jak i ze sprzymierzonymi V kolumnami. BGSP winno ze specjalną uwagą śledzić propagandę bolszewicką, badać jej elementy, działalność Kominternu i jego urzędowych i zakonspirowanych placówek.

Badanie ZSSR jako organizmu państwowego i Kominternu nie może ograniczyć się do badania haseł, programów, procesów rozwojowych, winno ono polegać na poznaniu działalności myślicieli a zwłaszcza wodzów bolszewizmu. BGSP winno gromadzić przyczynki do biografii wybitnych bolszewików, cywilnych i wojskowych, sporządzić listę "speców" Rosji Sowieckiej, posiadać spisy instytucji współdziałających i zwalczających Moskwę, winno gromadzić odnośną dokumentację i opracowania. W BGSP należy skoncentrować badanie listów, korespondencji ZSSR, rezultaty wywiadów politycznych, społecznych i gospodarczych. Ze specjalną uwagą należy śledzić procesy, dokonywane się zarówno w ZSSR, w masach jej obywateli, w elicie rządzącej, w aparaturze rządowej, w gospodarce i polityce zewnętrznej i wewnętrznej, w działalności Kominternu. Należy również badać stosunek do Moskwy w różnych krajach, analizować zasięg jej wpływów.

Sprawa badania terytorium ZSSR i ziem okupowanych traktowanego jako teren walki orężnej jest oczywiście jasna i nie potrzebuje uzasadnienia. Jej metody są znane. Konieczne jest zgromadzenie i opracowanie całego materiału, którego synteza winna dać najdokładniejszy obraz rzeczywistości fizycznej i moralnej ZSSR.

Wypracowanie pozytywnego programu.

Na mocy bolesnych doświadczeń wiemy, że nawet kapitulacja wroga nie decyduje o trwałym pokoju, że konieczne jest wytworzenie

takich stosunków międzynarodowych, któreby uniemożliwiły w krótkim czasie powstanie nowych konfliktów. Stosunki polsko-sowieckie są jednym ze składników międzynarodowej problematyki sowieckiej, którą państwa zainteresowane będą musiały rozwiązać! W naszym interesie leży aby ten problemat został rozwiązany zgodnie z polską racją stanu. Zależność do będzie w dużym stopniu od wypracowania chociażby w ogólnych zarysach pewnego pozytywnego programu stosunków polsko-sowieckich i od przygotowania opinii publicznej zarówno elity jak i masy do jego przyjęcia.

BGSP. winno gromadzić materiały potrzebne do wypracowania kilku wariantów takiego programu. Do tego celu potrzebne są materiały z dziedziny historii, geografii gospodarczej i wojskowej, statystyki Polski i ZSSR. Cenne materiały można zdobyć drogą wywiadów ze znawcami problematyki sowieckiej. Wywiady te winny być rejestrowane aby poznać poglądy tych, którzy mogą być wezwani do opracowania programu. Nie możemy się dać zaskoczyć, jak to nieraz bywa podczas obrad nad zawieszeniem broni i podczas konferencji pokojowych. Im więcej zgromadzimy pozytywnych materiałów im szerszy będzie zasięg kiernej i czynnej akcji BGSP. tym mocniejsza będzie pozycja tych, którzy wezmą udział w decydujących pertraktacjach.

Ta sprawa wiąże się z kwestią mobilizacji a właściwie mówiąc z ze sprawą kształcenia znawców ZSSR. Jednym z karygodnych zaniedban w naszej polityce oświatowej było niedostateczne zainteresowanie sąsiadką Rosją Sowiecką. Podchodziliśmy do tego zagadnienia od strony "urazowej" - propagandowej, badaliśmy pewne elementy - wojskowe, narodowościowe, pod kątem widzenia walki z ZSSR. Nie mieliśmy instytucji, któraby zbierała wszystkie materiały do obiektywnego

poznania całej sowieckiej rzeczywistości, któraby śledziła procesy dokonywane się w ZSSR. Wobec tego, że polityczne działanie opiera się na syntetycznej znajomości całokształtu problematyki, potrzebni są specjaliści, którzyby poznawszy składowe elementy rzeczywistości sowieckiej, współdziałali w wytworzeniu tej syntezy.

Ilość tych współpracowników jest minimalna, na przeszkodzie stoi często brak znajomości języka, ale jest kilkunastu pracowników, ekonomistów, socjologów, historyków, którzy mogą opracować określone problematy /vide załączone sprawozdanie BGSP/. ~~Zaproszeni~~ Zaproszeni do współpracy w dziedzinie swojej specjalności, stopniowo mogą stać się znawcami chociażby małych odcinków ZSSR.

Zadaniem BGSP jest wciągnięcie do współpracy wszystkich tych, którzy mogą przyczynić się do zbadania chociażby najmniejszej części sowieckiej rzeczywistości czyli szkolenie i zespolenie specjalistów. BGSP ułatwia im pracę przez dostarczanie odpowiednich materiałów, przez stwarzanie warunków umożliwiających pracę badawczą.

W Stanach Zjednoczonych jest cały szereg wybitnych znawców poszczególnych dziedzin ZSSR zwłaszcza gdy chodzi o stan i procesy gospodarcze w Sowietach; jest kilka instytucji naukowych, które badają poszczególne elementy sowieckiej rzeczywistości, są osoby (politycy, dziennikarze, technicy) które były w ZSSR i przeprowadziły studia na poszczególnych odcinkach. W bibliotekach jest bardzo dużo materiału naukowego i informacyjno-prasowego. Wobec "zakorkowania" europejskich ośrodków badania jedynie Stany Zjednoczone dają możliwość przeprowadzenia odnośnych studiów i zbadania maximum elementów potrzebnych zarówno dla aktualnej polityki jak i dla wypracowania pozytywnego programu.

Metoda pracy.

Rezultaty pracy naukowej w dużym stopniu są zależne od zastosowania odpowiedniej metody. Błędy w ujmowaniu sowieckiej rzeczywistości pochodzą z trzech źródeł:

- I/ Podchodzenia do tej rzeczywistości od strony propagandowej - wyszukiwanie takich elementów w ZSSR, które ją kompromitują w oczach grup politycznych, wyznaniowych, gospodarczych.
- II/ Opieranie poznania całej rzeczywistości ZSSR na jednym elemencie w oderwaniu od innych elementów i dokonywujących się ciągle przemianom zarówno gospodarczo-politycznych jak i duchowych. To podejście od zewnątrz i od jednej strony paczy obraz sowieckiej rzeczywistości. Propaganda antysowiecka jest potrzebna, ale dla jej należytego prowadzenia potrzebne jest dokładne poznanie sowieckiej rzeczywistości. Nic tak nie kompromituje propagandy jak operowanie urojeniowymi, pragnieniowymi obrazami. Do poznania rzeczywistości nie wystarcza droga analizy indukcyjnej - potrzebna jest również dedukcyjna analiza poszczególnych dziedzin pod kątem widzenia całej rzeczywistości ZSSR - traktowanej jako dynamiczny proces rozwojowy.
- III/ Ciągłe zmiany w ZSSR dokonywane się często w sposób rewolucyjny w różnych dziedzinach /np. czystki w wojsku, zmiana linii generalnej w filozofii i polityce/ oraz świadome i celowe fałszowanie obrazu tej rzeczywistości zarówno w pracach naukowych jak i całej literaturze propagandowej sowieckiej. Znajduje to specjalny wyraz w sowieckiej statystyce, w której są poważne luki i sprzeczności. Np. do dziś dnia istnieją sprzeczne dane co do cyfry ludności

ZSSR. Chodzi o ogromną różnicę, bo sięgającą od 15-20 milionów. Wpływa to ujemnie na wszystkie obliczenia w którym element ludności jest brany pod uwagę.

Wobec powyższego należy specjalną uwagę zwrócić na metody badania. Konieczne jest nagromadzenie różnorodnego materiału i ciągła konfrontacja wniosków, pilne śledzenie przemian.

Ważnym jest zagadnienie klasyfikacji zdobytego materiału informacyjnego opracowań i wniosków. Cały materiał dzielimy na dwie części:

- A/ Dokumenty, do których zaliczamy wszystkie ustawy, dekrety, rozporządzenia rządowe - skrót A/a. Wobec tego, że słowo drukowane w ZSSR zostaje pod kontrolą urzędową, że pod taką kontrolą zostają wydawnictwa Kominternu - wszystko to poza A/a zaliczamy do dokumentacji sowieckiej rzeczywistości oznaczając skrótem A/b.
- B/ Stanowią opracowania wydane poza ZSSR i poza partią komunistyczną, przytym do kategorii B/a zaliczamy dokumentację mającą charakter urzędowy, do B/b - opracowania pro lub contra bolszewickie.

Podział materiału winien być dostosowany do ustroju państwowego ZSSR. Z polecenia BGSP został opracowany referat pod tytułem: "Ustrój Związku Sowieckiego" /vide załącznik/. Cały materiał A/a - A/b, a częściowo i B/a - B/b winien być rozklasyfikowany na podziałle odpowiadającym Wszechzwiązkowym Komisariatom Ludowym i Komisariatom Ludowym Republik Związkowych /str. 7 - wymienionego wyżej referatu/. Nadto każda informacja, dokument czy opracowanie związane z określonym terytorium ZSSR winno mieć swój znak, odpowiadający obecnemu podziałowi terytorialnemu ZSSR /vide strona 1-sza tegoż referatu/.

Przy gromadzeniu i opracowywaniu materiałów należy jeszcze wziąć pod uwagę problematykę tak zwanego okresu przejściowego.

Z chwilą wkroczenia Sowietów do Polski i inkorporacji naszych do ziem/Zachodniej Białorusi i Ukrainy rozpoczął się proces przemian polityczno-gospodarczych. Wskutek deportacji i sowieckiej polityki wewnętrznej zaszły zmiany w świadomości mas, w stosunku między grupami społecznymi. Każdy dzień okupacji sowieckiej rozszerza i pogłębia ten proces przemiany. Z chwilą zajęcia tych ziem przez władze polskie nastąpi okres przejściowy, niezmiernie ważny dla przyszłego kształtowania się tej części Polski. Przejście od ustroju sowieckiego do przyszłego ustroju polskiego będzie wymagało dużej rozwagi i umiejętności. Ci, którzy będą sprawowali rządy na tym terytorium, ci, którzy będą redagowali dekrety i ustawy przejściowe, winni dobrze poznać ustrój sowiecki i mieć gotowy plan pracy przejściowych. Stąd, konieczność wyszkolenia pewnej grupy znawców sowieckiego ustroju na ziemiach polskich.

BFSP przeprowadzając badania nad ustrojem sowieckim, winno zbadać podobieństwa i różnice, istniejące między polskim prawodawstwem (cywilnym, karnym, administracyjnym) a sowieckim, winno opracować wytyczne dla tego okresu przejściowego (vide sprawozdanie).

Oprócz wyżej omówionych prac BGSP zwróci specjalną uwagę na sporządzenie słownika biograficznego osób, odgrywających wybitniejszą rolę w ZSSR, a więc polityków, wojskowych, działaczy gospodarczych, współpracowników Kominternu w Sowietach i zagranicą. Ponadto należy sporządzić krytyczny rejestr organizacji pro - i contra-bolszewickich oraz wykaz specjalistów - znawców ZSSR.

BFSP winno dążyć do zgromadzenia syntetycznego materiału, ogarniającego całą rzeczywistość fizyczną i duchową ZSSR oraz zasięg jego wpływów.

Należy czempredzej stworzyć coś w rodzaju podręcznej encyklopedii sowieckiej, chociażby w formie referatów na poszczególne tematy, opracowywanych przez specjalistów polskich i amerykańskich.

Referaty te dzielą się na następujące grupy:

- I/ Zagadnienia kosmologiczne - geografia fizyczna, mapa geologiczna, hydrograficzna itp.
- II/ Zagadnienia biologiczne - problematy populacyjne (stan higieny, lecznictwa, śmiertelność).
- III/ Zagadnienia historyczne - ze specjalny uwzględnieniem stosunków politycznych i kulturalnych polsko-rosyjskich.
- IV/ Zagadnienia psychologiczne ze specjalnym uwzględnieniem przemian, jakie zaszły w psychice narodów zamieszkujących ZSSR w okresie i pod wpływami rządów bolszewickich.
- V/ Zagadnienia gospodarcze ze specjalnym uwzględnieniem zagadnienia potencjału gospodarczego i możliwości rozwojowych.
- VI/ Zagadnienia socjologiczne-etyczne w najszerszym tego słowa znaczeniu: badania związków duchowych, religijno-moralnych (wpływy instytucji i organizacji, wyman i kościołów) - badania kultury, zwłaszcza jej form powstałych w okresie sowieckiej władzy, badania stanu wiedzy bolszewickiej, jej zdobyczy i wpływów oraz pedagogii sowieckiej, teoretycznej i praktycznej.
- VII/ Zagadnienia prawno-administracyjne w porównaniu z polskimi i zachodnio-europejskimi i amerykańskim ustawodawstwem.
- VIII/ Zagadnienia obrony i militaryzmu ZSSR.
- IX/ Zagadnienia polityki i roli oraz działania i wpływów Kominternu.
- X/ Krytyczna bibliografia wydawnictw ZSSR i o całej sowieckiej rzeczywistości.

Współpraca BGSP z różnymi placówkami.

Zadania BGSP są ogromne i mogą być wykonane tylko wtedy, jeśli osoby i instytucje ideowo związane z tą placówką przyjdą jej ze szczerą i rzetelną pomocą.

Pomoc ta zasadza się na:

- I-no szczerem komunikowaniu wszystkich rzeczowych uwag zarówno co do metody pracy jak i treści oraz formy materiału gromadzonego i opracowywanego przez BGSP.
- II-o dostarczaniu materiału do BGSP. Największą wartość dla BGSP ma obiektywny, nieobrobiony "surowiec" informacyjny o ZSSR i o działalności Kominternu na całym świecie oraz odpowiednie czasopisma, broszury, książki, mapy, fotografie itp.

Dla usprawnienia tej akcji wyławiania i nadsyłania do BGSP sowieckiego materiału, byłoby rzeczą pożądaną, aby przy wszystkich naszych placówkach dyplomatycznych, wojskowych /attachatach/, konsularnych, organizacyjno-społecznych powstawały specjalne referaty sowieckie. Referent sowiecki pozostawałby w stałym kontakcie z BGSP. Dla utrzymywania kontaktu i ujednoczenia prac BGSP winno wydawać "Biuletyn BGSP", zawierający syntetyczne ujęcie polityki wewnętrznej i zewnętrznej ZSSR - przegląd spraw gospodarczych, wojskowych oraz bibliografię. Biuletyn ten miałby charakter wewnętrzny i poufny.

----- .. -----
Posłowie.

Autor niniejszego referatu nie ma pretensji do nieomyślności.

Stworzenie placówki badawczej, jaką ma być BGSP nie należy do rzeczy łatwych, zwłaszcza w dobie obecnej, w okresie przyspieszonego rozwoju wypadków, wobec braku ludzi i środków oraz trudności komunikacyjnych. Należy jednak przezwyciężyć wszystkie przeszkody i BGSP utrzymać i rozwijać.

Wobec związków, jakie zachodzą między ZSSR a Niemcami, między bolszewizmem a nazizmem, byłoby rzeczą pożądaną, aby (jeśli jego niema) powstało BGSP, którego celem byłoby badanie niemieckiej rzeczywistości fizycznej i duchowej i jej związków z Sowietami.

Autor pragnie zaznaczyć, że przy opracowywaniu programu prac BGSP korzystał z niektórych koncepcji twórcy szkoły geopolitycznej gen.prof.Karola Haushofera. W większym jednak stopniu wykorzystał wiedzę i doświadczenie, zdobyte w charakterze współpracownika prof.dr. D.Gustiego, b.ministra oświaty w Rumunii i jednego z twórców najnowszej metody monograficznej w ~~Wskaznikach~~ socjologii. Pracując w ciągu roku 1939/40 w Instytucie Społecznym w Bukareszcie autor specjalnie badał metodę analizowania procesów rozwojowych i zastosował ją do badań i nad sowiecką i nad niemiecką rzeczywistością. Rezultaty tych badań w popularnym ujęciu zostały zamieszczone pod tytułem "Bolshevism and nazism" by George Clement Nr 4 str.97. Naukowe uzasadnienie tej tablicy jest w opracowaniu.